

MANGASI SIHOMBING

*Az elátkozott szobor**(A Beszélgetések a Dunával ciklusból)*

*Mondd, barátom,
 Hitted volna ötvenöt éve, hogy jöhet idő,
 Midőn a Városliget rugalmas acélsodronyairól
 Önfeledt fiatalok röppennek majd a fák magasáig,
 S ujjongva bukfenceznek a levegőben?
 A műég boldogan serceg a korcsolyák alatt,
 És zszibonganak a járdák, a parkok,
 Autók futkosnak dudálva, trombitálva,
 S az aszfaltot újra áldásos őszi eső mossa?*

*Rendben. Halld hát tőlem is.
 '56 októbere előtt ez a város néma volt.
 Minden porcikájára pribékek,
 Fegyverek meredtek.
 Nem pisszent, nem nyikkant. Rettegett.
 Csupán a Gyilkos szobra élt és mosolygott,
 Lábára rábűdösödött az otromba csizma,
 Amivel átgázolt Istenen, emberen,
 És fél Európán.*

*Budapest mégis nemet mert mondani.
 Ám mire lobogói szívét mind kitepte,
 Halálos lövést kapott. Tankoktól körülvéve
 Omlott a forradalom tüzére.*

*Százezrek szöktek át a szabad világba.
 Mert hiába püfölték, ütötték-vágták százfelől,
 Hiába döntötték le talapzatáról is,
 Sztálin szelleme még harminc évig itt maradt.*

*A városra szinte rá sem lehet ismerni,
 A Generalisszimuszt és az elvtársait pedig
 Rég elvitte az ördög.*

*Istennek legyen hála. Ám,
 A gyűlölt szobor belyéről –
 Abol ma Krisztus keresztje áll –
 Mintha biányozna valami.*

*Remélem, a hívek régi óhaja beteljesedik,
S felépül újból a Regnum Marianum*
Hogy térdet, s fejet hajthassanak
A magyarok Istene előtt.*

A városliget galambja

*Galambok korzóznak peckesen
A ligeti tó körül. Sürögnek, forognak,
Hálásak minden fölcipegetető falatkáért.*

*Mustrálgatják, kerülgetik a bábész gyönyörködőket,
Külföldit, hazait, gyereket és felnőttest egyaránt.
Ha fotózzák őket, fölbátorodnak, s mórrikálják is magukat.*

*Egy kisleány kézen fogja bűgűt, és igyekszik
Hozzájuk közelebb húzni. Már kiszemeltje is van,
Aki vel jó lenne barátságot kötni.*

*Láthatóan a galambnak sincs ellenére,
De tartja a távolságot, nehogy a fiú elérje, aki most megtorpan,
S közelebb hajolva mélyen a szemébe néz.*

*Gyönyörű vagy! – suttogja felé átszellemülten.
Sok ilyen kedves, jószívű gyerek jár erre – hangzik a válasz.
A kisleány nyúlna érte, de hiába, a madár odébb rebben.*

*Aztán ismét a két gyerekek felé fordul:
Üljetek ide közénk! – kérleli őket.
A gyáva társaid úgy se tűrnék el – sóhajtja lemondóan a kisleány.*

*Anyjuk kezében elkattan a fényképezőgép.
Mögöttük galambok és kacsák pörölnék egy kiflívég felett.
A fiú zavartan hessenti őket tovább.*

* A Regnum Marianum templomot a kommunista rendszer rombolta le, s helyét csak egy kereszt jelzi.

[*Mangasi Sihombing versei*]

*Látod, már megint ezek a huncut hímek!
De nekem nincs se eróm, se kedvem a flörtöléshez – hallja felőlük,
S fülét még jobban hegyezve nyúl a húga után.*

*Immár nyakukat előre tolvá hallgatóznak:
Mi is szeretnénk a közelükbe menni, de féliünk, hogy megfognak,
A természet óvatosságra tanít bennünket.*

*A kisleány fölcsattan: Én meg repülni szeretnék, ahogyan ti! –
Lehetetlen kérsz. Gondold meg, az ágak se bírnának el,
Aztán meg a vadászok számára is könnyű préda lennél.*

*A gyerek arcán mélységes csalódás tükröződik:
Akkor most minden, de minden marad a régiiben? –
Légy hálás az Úrnak, hogy így rendelkezett!*

*Már alkonyodott, mikor fölkerkedtek.
Itt az ideje elindulni – noszogatta őket az anyuka –,
Különben is éppen elég ebből a törött lábú madárból!*

*Ám ágyuk fölött aznap már nemcsak
Gyermekeiért, de a sebesült galambért is imádkozott.
Az Úr látta csak: a gyerekek fölbúzott lábbal aludtak el.*

*Álmában a kisleány batártalan boldogság kerítette batalmába.
A galamb ott ült a feje búbján, de ő nem nyúlt érte.
Állt szelíden, míg bele nem feledkezett az égi ragyogásba.*

(LÉKA GÉZA fordításai)

MANGASI SIHOMBING Indonézia Magyarországra akkreditált nagykövete volt 2007 és 2010 között. Balassi Bálint, Jannus Pannónius és több magyar költő fordítója. Verseit hamarosan megjelenő kétnyelvű kötetéből válogattuk.

LÉKA GÉZA (1957) Budapesten élő költő.